

Reli

MÀSCARA: (Relació de l'home amb la màscara) Capacitat de contraposició, per la possibilitat d'enfrontar els camps subjectiu i objectiu. Món dels esperits: Cal veure la màscara com un intent de passar del món subjectiu a l'objectiu o d'aprofitar-ne les forces. Més enllà dels seus límits. Pintures a la cara i les disfresses són els recursos externs utilitzats, als quals s'afegeix, sovint, la transformació interna mitjançant l'èxtasi i el trànsit. Caràcter estàtic, i la dansa de caràcter rítmic s'animen amb el joc mímic. Tots tres permeten adoptar totes les formes de l'ésser externament (des d'allò animal a allò diví). Asta, cornamenta, cua i pell disfresses més antigues. Portador de la màscara representa que és un ésser que està pel damunt de l'ordre natural. L'ésser humà s'amaga en un animal. Les màscares també poden representar esperits com el de la fertilitat. L'inframón l'animal es considerat la personificació o figura simbòlica del maligne, pot esdevenir símbol demoníac (no subjecte a cap mena de norma ni de llei). L'afecció a les màscares es deu al desig de protegir-se dels dimonis que provocaven l'horror o pel desig d'apropar-se de les forces d'altres éssers. Phersu dimoni etrusc rostre. Dins de l'àmbit del terreny-infraterreny la màscara va passar a significar la seducció diabòlica. Dins de les esglésies romàniques simbolitzen el regne infernal i quan estan associades amb allò animal tenen un significat apotropeic, de defensa contra el mal que representen. DIFUNTS nombroses màscares representen als difunts. retorn d'avantpassats, podia representar l'acollida d'aquests dins del cercle dels esperits protectors de la família. Una màscara d'or té la funció de donar refugi a l'ànima del faraó en una imatge que se li semblés, si la seva mòmia acabava correntpense o essent danyada. Els joves a la melanèsia apareixen amb les màscares dels avantpassats juntament amb les màscares dels dimonis per acollir els neòfits a la comunitat tribal. Ritus de pas --> D'una cosa a l'altra (pubertat, maduresa...naixement, matrimoni) **Màscara d'Agamèmnon** Màscara funerària d'or trobava a micenes al 1500 a.C.

MÀSCARA, CANT I DANSA trilogia de mitjans d'expressió artística que fa visible a través dels ritus, la relació dels homes amb els poders sobrehumans. Pobles primitius creuen que des de el ballari enmascarat (el bruixot) no solament parla la veu d'un esperit sinó que aquest daimonion pren possessió de la mateixa persona. A la tribu dels kagabas de Colòmbia, hi ha la creença que en els primers temps els dimonis es van treure llurs cares i les van donar als homes pk les utilitzessin en el culte i es pogués manifestar així l'ordre de l'univers. A l'antiga religió bon del Tibet, les danses rituals, realitzades per emmascarats, desenvolupen un rol molt important les danses d'any nou eren un símbol de la lluita victoriosa de les forces bones contra els dimonis hostils a l'home; de manera especial, eren la representació de la llum solar i de la primavera que irradia calor amb el seu triomf damunt els poders tenebrosos i freds de l'hivern. Als pobles d'Europa la baralla entre l'hivern i l'estiu es dramatitza amb balls i jocs de màscares. la meitat freda i tenebrosa de l'any era expulsada de la figura simbòlica de l'ós o d'un salvatge o es cremava com un ninot de palla, una bruixa o una figura de judes. Al Tirol (Àustria) Sentit nefast de la màscara. Representat no els pugui fer mal, els esperits representats per les màscares poden adoptar formes belles, cosa que no sol ser habitual i tenen poder sobre la prosperitat i la ruïna de plantes, animals i homes. CARNAVAL Presenta usos i símbols d'antigues festes. Van tenir relació amb la fertilitat, s'hi veu implícita la necessitat de celebrar la proximitat de la primavera en la qual l'alegria i la disfressa serveixen per despertar la natura. El carnestoltes té relació amb antics costums de la cultura mediterrània. Dijous gras>Greixós> benestar. Expulsió dels mals esperits i guanyar-se la protecció dels bons. Representació dels dimonis per expulsar-los. El nostre carnaval reflexa antigues festes romanes en les que s'invertien els papers tan de classes socials com de sexes. **MÀSCARA I EL TEATRE** Tragèdia vol dir literalment boc i es remunta al sacrifici originari del cabró consagrat a Dionís en la pell del qual s'embolicava l'hitrió i la carn del qual era el premi que obtenia el millor cantor. La màscara teatral va aparèixer a Atenes cap a l'any 500 a.C. gràcies a Tèspis que va embetumar les cares dels actors. Eren organitzades per ciutat-estat. Drama>Fer, actuar. Problemàtica d'una humanitat i un

destí tràgics en les quals la màscara expressava l'estreta connexió amb el déu redemptor Dionís.